

Húsz év múlva

Szarvas és Vidéke Hetilap II. évfolyam 31. szám 1987. augusztus 7. és II. évfolyam 32. szám 1987. augusztus 14.

Bezzeg a lap 20 évvel ezelőtti munkatársai nem csináltak dupla számot, tehát nemigen voltak szabadságon sem. Igaz, akkor még fele akkora terjedelmű volt az újság, mint most. Viszont, ha jól tudom, fizetést sem kaptak ezért a munkáért. Úgymond társadalmi munka volt ez a megbízás, mint akkoriban olyan sok minden más is. A legkülönbözőbb dolgokat gondolták társadalmi munkában elintézni. Most például arról olvastam itt, hogy nem járnak jól a templomok órái, mind mást-mást mutat. A probléma felvetője belátta, hogy sok pénzbe kerül az órák megjavítása, de úgy gondolta, mindenképpen meg kell szüntetni az áldatlan állapotot. A megoldási javaslat: „Összefogással (esetleg hozzáértő szocialista brigádok bevonásával) talán még társadalmi munkában is lehetne pozitív változás, hiszen ez nem világnézeti, vallási kérdés, hanem a lakosság jogos igényének kielégítése, közérzetének biztosítása, ami közösségi feladat.”

Erdekes, hogy a lap szerkesztője e cikk mellé állított egy száz évvel ezelőtti újságcikket, ami az akkori Szarvasi Lapok című újságban jelent meg. Akkor is a toronyórák késése okozott bonyodalmat a város életében. Az előljárók a harangozókra parancsoltak rá, hogy fél órával „lökjék előre” az időt.

A most szemléltetett két újság címlapjain az általános rendezési terv szabályozási előírásai szerepelnek, ami nem túl izgalmas, de hát ez is dolga egy tanácsi lapnak. Ambár ez – mármint, hogy kié is lenne az újság – nem szerepel a fejlécben. Korábban valaki nehezényezte is, hogy miért csak az impresszumban tüntetik fel, hogy a Szarvas és Vidéke az MSZMP Szarvasi Városi Bizottsága és a Szarvasi Városi Tanács lapja, de változás nem történt – még-
ezeddig. Vagyis mégazaddig.

Vezető eseménye volt ennek a két hétnek, hogy augusztus 7-én Szarvasra látogatott Pál Lénárd az MSZMP KB. titkára. Az Öntözési Kutató Intézetet és a Dózsa Tsz-t kereste fel, majd továbbutazott Gyomaendrödre. A másik, hogy új műhelyépülettel bővült a Vas- Fémipari Szövetkezet. A Szabadság úton lebontottak egy vályogházat és helyére emelték – mindössze egy év alatt – az új, kétszintes műhelyt. A kivitelező a szövetkezet építő részlege volt, a finanszírozást részben hitelből oldották meg. A bővítés eredményeképpen a bedolgozó részleget tudták bővíteni, a dolgozóknak egészséges munkakörülményeket teremtettek. A szövetkezet munkaerőhiánnyal küszködött, 7-8000 forintos fizetéssel kerestek forgácsoló, lakatos, hegesztő szakmunkásokat.

Talán emlékeznek még rá, hogy legutóbb az új crossbár telefonközpontot adták át a városban. A lap újságírója az első hetek tapasztalatáról kérdezte a szarvasi postahivatal vezetőjét, aki arról számolhatott be, hogy az eltelt idő alatt egyetlen üzemzavar sem fordult elő. Aztán jó tanácsokkal szolgál az új központ szolgáltatásait igénybe vevőknek. Például, hogy ha vidéki hívást kezdeményeznek és nem kapcsol azonnal a központ, akkor semmiképpen ne kopogtassák a telefonkészüléket, mert azonnal megszakítja a vonalat.

Most, hogy így olvastam ezt az intelmet, elgondolkodtam rajta, hogy miért is az az első reakciónk egy nem működő berendezéssel kapcsolatban, hogy megkopogtatjuk. Sajnos eszembe jutott, hogy ez a szokás abból a tapasztalatból eredhet, hogy néha egyszerű érintkezési hiba miatt keletkezik az üzemzavar, amit meg lehet gyógyítani némi kopogtatással. Milyen jó lenne azt gondolni, hogy telepatikus kapcsolatba akarunk lépni a minket kiszolgáló eszközökkel. Na mindegy.

Szóval a lap a pártbizottságé meg a tanácsé, de nagyon sok, kimondottan a helyi közösséghez szóló írás jelenik meg benne. A szarvasiak nagyon rajta tartják a szemüket a városukon, szóvá teszik, ha valami olyan negatív dolgot tapasztalnak, ami kis jóakarattal megszüntethető, megváltoztatható lenne. Most például a városi strand előtt újratervezett jegenyesor csemetéit veszi védelmébe valaki. Sajnos valakik sokat kitortek, közülük. Más azt teszik szóvá, hogy a városközpontot díszítő szökőkút környé-

ke gondozatlan. Egy harmadik cikk arról szól, hogy több gondot kellene fordítaniuk a város üzleteinek a kirakatokra. Merthogy sokan elhanyagolják azokat, és ez nem szolgál a város büszkeségére. Megoldást is javasol: „Esetleg hozzanak létre egy olyan társadalmi bizottságot, amely segíteni tudna, például úgy, hogy negyedévenként zsúrizik a kirakatokat.”

No igen akkoriban mindenre bizottságot hoztak létre. Emlékeznek még az A.E. Bizottság Együttes dalaira? A rendszerváltással aztán búcsút mondtunk ennek a kommunista csökevénynek. Rájöttünk ugyanis, hogy a bizottságokkal nem lehet elintézni semmit, a megoldás csakis egy konferencia összehívása lehet. **K.Zs.**

Építészeti örökségünk

Bolza sétány 2. Emeletes lakóház, épült az 1920-as években, eklektikus stílusban. Fontos városképi jelentőségű épület az Öttemplom mellett.

A VAJDA PÉTER MŰVELŐDÉSI KÖZPONT ÉS TURUL MOZI

augusztus 13-24-ig karbantartási munkák miatt zárva tart.

Megértésüket köszönjük!